

et enkelt Tilfælde, hvor der dog skulde vælges Suppleanter, ikke for strax at indtræde i Retten, men for at kunne tilkalde; og der indholdes i § 69 en Regel for, hvorledes der skal forholdes, hvis under Hovedforhandlingen een af de 16 Medlemmer fik Forsald. I § 69 er nemlig fastsat, at, dersom Hovedforhandlingen, efterat den er begyndt, maatte blive afbrudt i længere Tid, skulle Forhandlingerne begynde forfra. Dersom det nu udfordres, at Rigsretten, i alt Fald under Hovedforhandlingen, skal bestaae af 16 Medlemmer, og ingen Suppleanter vare valgte til at indtræde, hvis under Forhandlingen en enkelt Dommer fik Forsald, og altsaa Dommen ikke kunde blive affagt af de 16 Medlemmer, som beklædte Retten fra Forhandlingens Begyndelse, saa maatte man altsaa i dette Tilfælde standse, tilkalde en ny Dommer og begynde forfra. Men der maa vel lægges Mærke til, hvilken Mislighed der ligger i den Bestemmelse i § 69. I det Tilfælde, for hvilket selve Bestemmelsen er givet, har jeg ikke troet, at man kunde undgaae denne Mislighed; men hvor der dog gives en anden Udvej, hurde man vistnok vælge den. Under Hovedforhandlingen skulle samtlige Personer, som skulle afgive Forklaringer i Retten, være tilstede, for at den kan afhøre dem, og, naar der nu skeer en Standsnings, saaledes at man maa begynde forfra, da er det meget let muligt, at alt Bevist er spildt, at Vidner, som ere afhørte, ikke længere kunne blive afhørte, at Forklaringer, der ere givne, ikke igjen kunne afgives saaledes. Man maa altsaa indskrænke sig til det allernødvendigste Tilfælde med at give en saadan Regel, i Genhold til hvilken Forhandlingerne skulle begynde

forfra. Jeg troer altsaa, at, hvis man absolut vil opstille en saadan Regel, at 16 Medlemmer skulle være tilstede i Retten, saa maa man gaae ind paa Systemet med Suppleanter.

Dersom det ærede Udvalgs Fleerhed vilde erkjende, at det virkelig ikke i selve Grundsatninger er uenigt med det, som er antaget i Udkastet, men dog meente, at det til Beskyttelse for de Tilstaede og for det Offentlige var nødvendigt, at Hovedforhandlingen i alt Fald ikke begyndte, medmindre alle 16 Medlemmer vare tilstede i Retten, da vil det lettelig sees, at man maatte gaae en noget anden Vej, end Udvalget er gaaet, for at bevirke dette. Der maatte nemlig gjøres et Tillæg til § 10, hvori der staaer, at Retten kan sættes med færre end 16, nemlig med 12 Medlemmer; dertil maatte føies: „men dog skulle altid ved Hovedforhandlingernes Begyndelse 16 Medlemmer være tilstede“.

Dette er det Besætteligste, jeg har at bemærke med Hensyn til Grundsatningerne, og jeg skal ogsaa indskrænke mig hertil, hvis ikke Udvalget eller Andre give mig Anledning til at indlade mig paa andre Punkter. Jeg skal dog rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, hvorvidt han maatte ønske, at jeg allerede idag, eller først under anden Behandling, skal besvare de Hensstillinger, der ere gjorte til mig ved Bemærkningerne til §§ 35 og 39? Jeg troer, at jeg aldeles fyldestgjørende vil kunne besvare dem saaledes, at Udvalget kan blive beroliget, og jeg har derfor ikke Noget imod at opsætte det til anden Behandling.